

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

4. Vade, ostende te sacerdoti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

4. Vade, ostende te sacerdoti.

ARR OGANTER hoc loco contra Catholicos insurgit Calvinus his verbis. Christus mittens leprosum ad sacerdotem, ritus in lege prescriptos usque ad tempus abrogationis servare iubet. Quod hinc confessionis suae legem eliciunt Papistae, in eo sunt insulsi. Leporam allegoricè volunt esse peccatum: Sacrificos autem quos Papa inarguat, spiritualis lepra esse cognitores. Vt demus in lege sacerdotibus hanc potestatem idem datam esse ut sciret populus totam suam munditiam eiusque iudicium pendere à sacerdotio; impiè tamen hoc ad se rapiunt sacrifici Papales. Quicquid enim honoris datum erat antiquis sacerdotibus, nunc vnus Christus sibi vendicat. Hæc ille. Sed quicquid homo impius contra præsentés Catholicos deblaterat, hoc totum in doctissimos & antiquissimos Patres redundat, quos huc hæretico meritò opponemus. S. Chrysostomus ita scribit. Corporis lepram purgare, seu verius dicam, haud purgare quidem, sed purgatos probare, Iudeorum sacerdotibus solis licebat. At verò nostris sacerdotibus non corporis lepram, verum animæ sordes non dico purgatas probare, sed purgare prorsus concessum est. Hæc ille. Vide Bedam lib. 5. cap. 68. in Luc. & August. qq. Euangel. lib. 2. q. 40. Vnica ratio quam adfert Calvinus, ex ipso Caluino refellitur. Si enim quicquid honoris antiquis sacerdotibus datum erat, vnus Christus sibi vendicat, & tamen illis hanc potestatem datam fuisse Calvinus agnoscit, ut sciret populus totam suam munditiam eiusque iudicium pendere à sacerdotio: profectò falsum erit quod postea hoc loco Calvinus subiungit, & omnes hodie hæreticorum scholæ sustinent, ex Christi mandato suam peccatoribus munditiam pronuciare Euangelij ministros. Iam enim

Papistarū
nomine
antiquissi-
mos
Patres
Calvinus
taxat.

Sacerdo-
tes pecca-
ta pur-
gant.
De sacer-
dotio
lib. 3.

Calvinus
à seipso
refutatur.

enim inuenit ipse Caluinus, non vnum Christum sibi vindicare quicquid honoris antiquis sacerdotibus datum erat, sed omnes Euangelij sui ministros hoc honore, idque ex Christi mandato, gaudere, quod sua peccatoribus munditiam pronuntiant: qui sane honor antiquis sacerdotibus in figura tantum datus erat, circa leprae munditiam pronuntiandam. Ceterum non vnum Christum omnem sacerdotalem honorem sibi vindicare, sed pro sua dignatione & perpetua Ecclesiae suae conseruatione, sacerdotibus Euangelicis magna ex parte impartibile, tota SS. Patrum antiquitas contra impium Caluinum docet. Vide illorum verba in Prompt. Cath. in dom. in Albis. Vnus Chryf. apertissime loquitur. *Pater (inquit) omnem iudicium desit filio: sed hoc totum video à Dei filio sacerdotibus traditum.* Hæc ille.

Lib. 3.
de sacer-
dotio.

26. *Vt quid timidi estis modicæ fidei?*

OBSE RVATIONE dignum est hoc loco, agnoscere necessario Caluinum quemlibet timorem non esse fidei contrarium, & fidei defectum non quolibet timore coargui, sed ea formidine que conscientie pacem turbat, vt non recumbat in Dei promissiones. Hæc enim confessio certitudinem fidei, quam perpetuo docet, adeo refellit, vt propterea in Institutione, sua vbi totam hanc doctrinam accuratius pertractat, certitudinem quam ponit omni timore vacuam ab omni trepidatione & dubitatione liberam statuat: lib. 3. cap. 2. Quem etiam in finem Scripturas omnes quæ ad timorem nos hortantur, egregie deprauat, & nihil aliud quam reuerentiam filialem nos docere disputat. Vide opus nostrum de Iustificat. lib. 8. cap. 26. & 27.

Certitudo
fidei Cal-
uinianæ
refellitur.